

Informacje i kontakty

<https://luisenkirche.de/>
<https://www.luisenorgel.de/>

Büro parafialne

Katrin Marsotto
Gierkeplatz 4, 10585 Berlin
Telefon (030) 341 90 61
E-mail info@luisenkirche.de

godziny otwarcia

wt. / śr. / pt. 10:00 - 13:00
czwartek 15:00 – 18:00

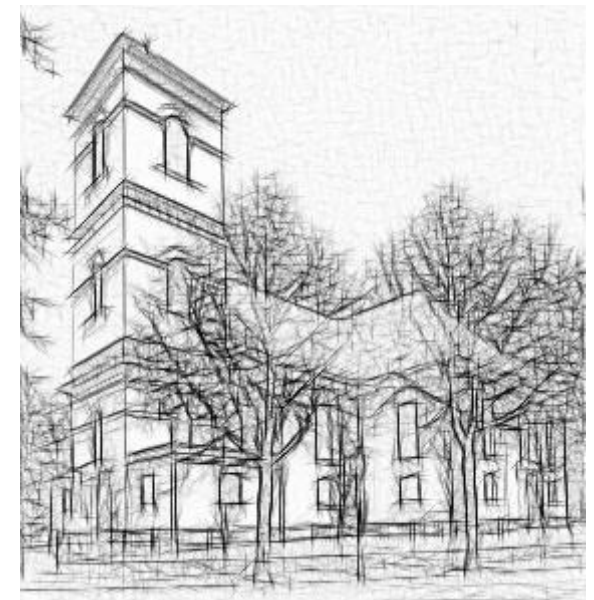
Darowizny

Przyjaciele Parafii Kościoła Luisen e.V.
Przewodniczący: Dr. Hartmut Meyer
KD-Bank eG
IBAN DE83 3506 0190 1567 2210 12
BIC GENODED1DKD

Stowarzyszenie organmistrzowskie
Luisenkirche e.V.
Przewodniczący: Christian-Albrecht Kurdum
E-mail: orgelbauverein@luisenkirche.de
Evangelische Bank eG
IBAN DE69 5206 0410 0005 0160 88
BIC GENODEF1EK1

Witamy w ewangelickiej
parafii Kościoła - Luisen
w Berlinie-
Charlottenburgu

Kościół Luisenkirche

Pierwszy kościół zbudowano w latach 1712-1716 według planów Filipa Gerlacha. Był to kościół symultaniczny, tj. używany zarówno przez reformatów, jak i luteran, ponieważ drewniana wieża kościoła kotłowała się na dźwięk dzwonu, dlatego została usunięta. W latach 1823-1825 przeprowadzono według planów Karla Friedricha Schinkla generalne remonty, m.in. kwadratową kamienną wieżę kościelną. W 1826 roku kościół został nazwany Luisenkirche ku pamięci zmarłej królowej. Szereg przeróbek i remontów miał miejsce w XIX i XX wieku.

Po trafieniu bombami kościół prawie doszczętnie spłonął w 1943 roku. Od 1951 r. rozpoczęto etapową renowację pod kierunkiem architektów Lagotza i Lehmana oraz kuratora państwowego Hinnerka Schepera. Nastąpiły zmiany wewnątrz kościoła i na wieży, która od tego czasu ma niski dach ostrosłupowy. W 1953 r. można było świętować ponowną inaugurację. W 1968 zainstalowano nowe organy. Podczas remontu elewacji w latach 1976/1977 przywrócono kościołowi ciepłe żółte odcienie barokowego okresu budowlanego. W latach 1987/1988 wewnątrz zostało przeprojektowane przez Jochena Langenheinicke według koncepcji Schinkla. Chociaż nabożeństwa pogrzebowe odbywały się w Luisenkirche, na miejscu nigdy nie było miejsca pochówku. Luisenfriedhöfe I-III znajdują się w dzielnicach Lietzow i Westend.

Okna kościoła - Witraże

W tzw. nawie wschodniej znajduje się dziewięć kolorowych witraży z motywami biblijnymi. Pochodzą od znanego ekspresjonisty Petera Ludwiga Kowalskiego i zostały ufundowane przez założyciela Heinricha Mendelssohna z Londynu oraz darowizn. Dziś leżą za ścianą ołtarza i błyszczą swoimi kolorami w głównej sali kościoła.

Ołtarz

Dzisiejszy obraz ołtarzowy został przeniesiony do Luisenkirche w 1987 roku. Pierwotnie został stworzony przez Carla Gottfrieda Pfannschmidta w latach 1869/1870 dla kaplicy szpitala diakonis Bethanien w Berlinie-Kreuzbergu. To wyjaśnia wybór tematów na ołtarzu, które odnoszą się do działań charytatywnych. Zdjęcie główne ukazuje lament Chrystusa pod krzyżem, ale podkreślone jest miłosierne działanie ludu: Józef z Arymatei siedzi pośrodku i trzyma na kolanach zwłoki zdjęte z krzyża. Maria klęka po jego prawej stronie. Naprzeciw niej Maria Magdalena owija stopy trupa, dwie inne kobiety z tyłu trzymają ramię martwego mężczyzny. Po lewej stronie stoi Nikodem z pachnącymi maściami, po prawej Jan, który zdjął z martwych koronę cierniową. W środkowej scenie w cokole ołtarza (predella) widać trzy kobiety, które wyposażone w maści i olejki wchodzi do pustej już groty grobowej w poranek Wielkanocny i witane są przez anioła. Na lewym zdjęciu predelli ubogi Łazarz na kolanach Abrahama, na prawym dobry Samarytanin.

Oplakiwanie Chrystusa

Pod galerią zachodnią znajduje się obraz flamandzkiego artysty sygnowany monogramem AST (?). Jej tematem jest lament nad ciałem Chrystusa. Obraz dewocyjny, datowany na II poł. XVII w., ma zachęcać do udziału w śmierci ukrzyżowania i współczucia dla tych, którzy go oplakują. Ukrzyżowany Chrystus jest objęty w ramionach jego ucznia Jana i Matki Bożej Marii, Marii Magdaleny i innego apostoła. Na zewnątrz stoi Józef z Arymatei i Nikodem, którzy później namaszczają zwłoki (patrz naczynie na maść my po prawej) i włożą do grobu, a także trzecią osobę ze wspianiałym turbanem. Koszyk po lewej zawiera narzędzia męki Chrystusa.

Memoriał

„Wszyscy, którzy wpadli do morza i na ląd, wpadli w twoje ręce; wszystkich, którzy płaczą w ciemności, strzeże wasza dobroć”: Napis w holu od 1959 roku przypomina o ofiarach II wojny światowej. Wiersz jest autorstwa Siegfrieda Goesa, który sam zginął podczas II wojny światowej.

Dzwony

Tony dzwonów są skoordynowane, odtwarzają częsty motyw Te Deum, po rozpoczęciu śpiewu liturgicznego o tej samej nazwie (d-f-g). Luisenkirche ma stary dzwon z brązu z 1823 roku i dwa stalowe dzwony z 1953 roku.